

[Poul Clausen.]

også prismæssigt set. Men jeg kan dog ikke derfor være enig med det ærede medlem i, at det skal være nødvendigt nu, i 1957, at vedtage denne ordning for al fremtid. Der er sket store fremskridt i mælkehygiejnen i de år, der er gået; nogle af dem er vel nok forårsaget af, at der var en mælkeordning, men for en del skyldes de sikkert også den stigende forståelse af betydningen deraf for forbrugerne. Men hvorfor skulle man slippe disse fremskridt? Det behøver man da virkelig ikke, fordi man går væk fra den gældende ordning, som nu foreslås forlænget. Der kan føres den samme kontrol, og der kan stilles de samme krav på dette punkt, men samtidig kan man efter min opfattelse bringe handelen ind under forhold, der muliggør, at også forbrugernes interesse i muligheden for konkurrence tilgodeses.

(Kort bemærkning).

Anker Lau: Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men kun give tilslutning til, hvad det ærede medlem hr. Poul Clausen for nylig sagde om kvaliteten. Én ting er i hvert fald sikker: at dengang blev mælken solgt billigt — og det kan forbrugerne da ikke have noget imod. Der er imidlertid efter sundhedsautoriteternes udtalelse ikke noget i vejen for, at man også under frie forhold kan opretholde den samme sundhedsmæssige kvalitet for mælken, som vi har i dag. Det er blevet sagt i kommissionen, og det står i betænkningen.

Det ærede medlem fru Edel Sauntes citat fra mejeriforeningerne er ikke ensbetydende med, at der vil blive skabt monopoler — og det er i øvrigt tilbagevist i kommissionen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til dykkerlov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 9, fremsættelsen i tidenden sp. 29).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Udviklingen på hele det specielle område, der er omfattet af den hidtil gældende lov om dykkernæring, har medført, at det er blevet nødvendigt at tage denne lovgivning op til revision.

En af årsagerne hertil er, at der, siden loven af 1936 blev gennemført, er fremkommet en helt ny type dykkerudrustning. Jeg tænker på den, der anvendes af de såkaldte frømand, og som fra at være en art sportsudstyr har udviklet sig til at kunne bruges som erhvervsdykkerudstyr under ganske særlige forhold. Denne anvendelse har medført en række alvorlige hændelser, der har været forbundet med livsfare, ofte forårsaget af en vis dumdristighed, måske netop fordi der ikke fandtes nogen egentlig erfaring, baseret på forskrifter for dette udstyrs anvendelse.

Det var derfor ganske naturligt, at dette spørgsmål blev taget op til undersøgelse, således som man har gjort det i det udvalg, det såkaldte dykkerudvalg, der i 1954 blev nedsat af handelsministeren, og som har afgivet en betænkning med lovudkast, der har dannet grundlag for det foreliggende lovforslag. Det har imidlertid været nødvendigt for udvalget, med udviklingen i dykkererhvervet som baggrund, også at tage hele problemet om den mere traditionelle dykkervirksomhed op til revision og derved åbne mulighed for en dykkerlov, der samler alle herhen hørende bestemmelser i én lov. Det foreliggende lovforslag med dets bemærkninger — og ikke mindst den af sagkundskaben udarbejdede betænkning — vil kunne danne grundlag for et forsvarligt lovgivningsarbejde, og jeg kan derfor tilsige mit partis saglige medvirken til dette lovforslags gennemførelse.

Den højtærede handelsminister har ikke lagt skjul på, at han, i hvert fald på et enkelt punkt, ikke har fundet anledning til at følge det samlede udvalgs indstilling. Jeg tænker her på ministerens bemærkninger til §§ 4 og